

Jag satt och spann, då hände sig: Der kom en ungling på en häst, med en säck på ryggen, som innehöll en källa med vatten.

2. Den sköna Spinnerstan.

Jag satt och spann, då hände sig: Der kom en ungling på en häst, med en säck på ryggen, som innehöll en källa med vatten. Jag gick ut och hälsade på honom, och han berättade för mig om sin resa. Jag blev mycket intresserad och frågade honom om många saker. Han svarade på alla mina frågor och berättade för mig om många intressanta saker. Jag blev mycket glad och tackade honom för hans berättelse. Han gick sedan vidare på sin resa och jag fortsatte att spinna.

Jag satt och spann, då hände sig: Der kom en ungling på en häst, med en säck på ryggen, som innehöll en källa med vatten. Jag gick ut och hälsade på honom, och han berättade för mig om sin resa. Jag blev mycket intresserad och frågade honom om många saker. Han svarade på alla mina frågor och berättade för mig om många intressanta saker. Jag blev mycket glad och tackade honom för hans berättelse. Han gick sedan vidare på sin resa och jag fortsatte att spinna.

dra rätt till sig, Jag icke ville byta. För den mer kraft och munterhet, Som rara viner njuta vet? Nej, jag ej vill hans frälsighet Mot friska vattnet byta.

4. De kläder, hvori många blänkt, Långt mindre värde rāja. Mig mina egna får ha skänkt Min simpla wallmarstrāja, Och den är varm och hel och ren, Och spunnen på min dotters ten; Min hustrus händer sytt den se'n; Rår är mig denna trāja.

5. Mitt låger ingen skymfa må, Jag kan det väl förswara, Jag vet att sömn på bara strå Kan trygg och rolig vara. När solen lyser bergets topp, Jag med förnygrad själ och kropp Till dagens arbet stiger opp, Så bör det alltid vara.

6. Min hustru är mig ewigt kär, Fast ingen skönhet mera. Om husets väl hon omförg bår, Och det är hustrus åra. Det wore otacksamt af mig, Min maka! att ej älsta dig; Du raska söner skänkte mig, Och dötrrar, bygdens åra.

7. Tråd dotter i din moders spår, Då skall du många finna, Som, när du hunnit mogna är, Din kärlek önska vinna. Lyd då, lyd blott ditt hjertas röst, Så skall du, mid din makas bröst, I menlids ömhet sårer tröst Mot lifwets plågor finna.

8. Min son! var nöjd och glad som jag, Och blif din egen herre, Bero af ingens välbehag, Och sår ingen smärre. Ditt lif skall flyta gladt och lätt, War endast idag på att fått, Gif riktig skatt, gör alla rätt, Och war din egen herre.

GS 775

Fyra alldeles nya

W T E D R,

Den Första:

Den moderne Krigaren.

I stjernlids qväll, som bredde mörkrets flor ic.

Den Andra:

Den sköna Spinnerstan.

Jag satt och spann, då hände sig ic.

Den Tredje:

Er istytten.

Med ingen på jorden vill Jagaren byta, ic.

Den Fjerde:

Den lycklige Bonden.

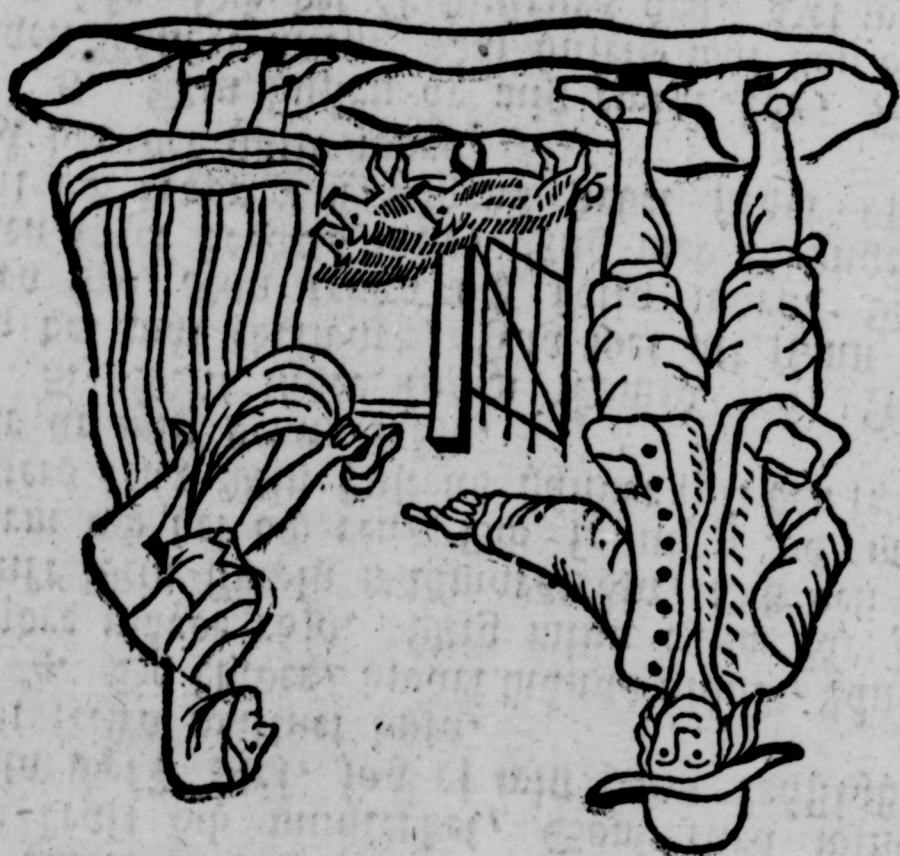
Jag är så nöjd, så glad och fri, ic.

I ö n t ö p i n g, 1832,
N. E. Lundströms Boktryckeri.

Kosta 1 fl. Banto.

Jag är så glad, så glad och fri, jag är
 min egen herr; jag råds ej födelsens tyran, jag
 och trampar ingen smärre. Jag dessa berg,
 på denna flätt, arbetssamt gör litet lätt.
 Jag ger min flätt, gör alla rätt, och är min
 egen herr.
 2. Mitt hus är lägt, men mitt det är,
 jag beti släbet stöbar; och här en är i val,
 kommen bet, som Gud och frihet stöbar;
 och wadstap, lita fri och sann, wads Son,
 den, bjuds en wadslaman. Jag frustar Gud,
 men ingen ann, och är min egen herr.
 3. Min mat är simpel, och min bänk
 och wiffr flippan flyta. Med den, som gynn

4. Den lufelige Bonden.

3. Friskytten.

(Jägare-Marsch.)

Med ingen på jorden vill Jägaren byta,
 En helkan han dricker ur glädjens pokal,
 Vid jagthornets slang genom skogarne bryta,
 Och wildbrådet följa fring fog och fring dal.
 Ett nöje för Furstar, för män och för hjeltar!
 Det stärker vår fropp och ger hyllan behag!
 Bland högar af wildbråd i gräset man wältar
 Och hägar går fring i det glädtiga lag!
 Hurrah! Hurrah! trallera!

2. Diana os lyser de molnslara nätter;
 Os smalkar om dagen med grönskande drägt;
 Hon riktar vårt bord med de läckaste rätter,
 Och anför vårt frig emot skogarnes slägt,
 Ett nöje för Furstar ic.

1. Den moderne Krigaren.

(Motstycke till: Vid månans glans ic.)

I stjernlös qväll, som bredde mörkrets flor
 Kring Konunga- och Borgarepalatsen,
 En ung Offcer på Norrbro gick och swor
 Att hon ej ännu war på mötesplatsen:
 "Flyg, aftenslägt! och eden här,
 Och skynda till min lilla Lotta,
 Och säg att jag gått trogen här
 Från flockan sju till flockan åtta."

Af mången lyckta Staden lystes opp
 Och par om par de älskogs-staror wandra.
 Den unge Krigarn sjöng med mod och hopp